

DIOCESE OF LODWAR
P.O. BOX 101
LODWAR
KENYA

E-MAIL; bol@uuplus.com
Web site; <http://www.nadirkonven.nl>

Nieuwsbrief 86– 21^e Jaargang – April 2006
Nadirkonven Catholic Centre - Street Children Programme

Beste Allemaal,

Eind maart was ik jarig en een van mijn Indonesische medebroeders wilde me vroeg feliciteren. Om 5.14 in de morgen ging de telefoon. Wel erg vroeg. Mijn bed uit en naar de telefoon die in mijn zitkamer op tafel lag. Ik deed het licht aan en liep naar de mobile telefoon. Maar er naast zat een erg dikke grote gele spin die zenuwachtig over de tafel begon te lopen. Meteen liep de wekker af die op 5.15 stond afgesteld. De spin sprong op de grond en begon rond te rennen.

Ik rende op mijn blote voeten terug naar mijn slaapkamer en miste de felicitatie. Deze spinnen zijn erg giftig en als je daar door gebeten wordt ben je een paar dagen stijf en kunt haast niet praten want het gif van deze spin tast je zenuwstelsel aan. Een poosje later ging ik met een bezem in de aanslag terug naar de zitkamer en zag opnieuw deze nieuwe huisgenoot rond rennen. Maar een goed gemikte klap met de bezem bracht hem in een andere wereld. Dit was het begin van mijn verjaardag die we op het centrum met alle kinderen een beetje gevierd hebben met het eten van een geitje en een pannenkoek.

Toen ik mijn staf vertelde dat een grote gele spin op mijn telefoon zat moesten ze lachen want de Turkana geloofd dat zo'n spin goed nieuws brengt. En dat deed die, een felicitatie voor een halve eeuw meer.

Dorcias

Is een meisje van ongeveer 9 jaar oud. Haar ouders zijn een paar jaar geleden overleden. Ze woonde bij haar oma ver weg van Lodwar. Op een dag bracht haar oma Dorcias naar Lodwar om bij een tante het huishouden te doen. Ze mocht niet naar school en werd slecht behandeld. Haar werk bestond in het huis schoon houden, water halen in grote jerrycans, de was doen en meer karweitjes. De kinderen van de tante gingen naar school en hielpen niet mee in de huiselijke bezigheden. Dorcias werd een keer naar de markt gestuurd om voor 10 shilling (ongeveer één cent) wat zout te kopen. Toen ze terug kwam was haar tante met haar kinderen verdwenen. Het huis

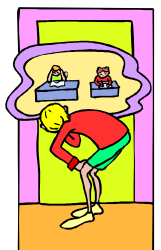
was op slot. De burens wisten te vertellen dat de familie naar Kakuma vertrokken was om daar te gaan wonen. Het meisje had geen plek meer waar ze naar toe kon en was aan de willekeur van de burens overgeleverd. Al snel belande ze op straat om daar te overleven. Dorcias vertelde dit verhaal toen ze in het centrum werd opgenomen. Ik moest denken aan de mensen die op vakantie gaan en dan ergens op een stille plek hun hond of kat uit de auto zetten.

Examens

Op het eind van de basisschool doet iedereen een examen. Dat examen wordt centraal nagekeken en dan, na verloop van tijd, komen de uitslagen. We hadden 8 kandidaten die in 3 verschillende scholen zaten. Het resultaat was niet slecht; 7 slaagden redelijk goed. Van deze 7 kregen er 6 een oproep voor een middelbare school. De keuze voor een school maak je niet zelf, dat wordt centraal geregeld. Na de oproep is er een kleine week om al de spullen voor elkaar te krijgen die in de uitnodigingsbrief staan. Een uniform, een matras, een rekenmachine, een woordenboek, een atlas en nog een hele waslijst meer. Om voor zo'n groep dat allemaal voor elkaar te krijgen is een heel gebeuren. Maar Lokol, onze administratieve medewerker, kent het klappen van de zweep en alles komt op tijd in een grote metalen kist terecht waarmee ze naar school gaan.

Een groep van 5 deed examen voor de middelbare school. Ook zij deze het allemaal goed. Voor ingewijden kan ik zeggen dat er een B- bij was. Deze groep is nu bezig om applicaties te schrijven om naar een college te kunnen. Zij kozen voor een onderwijzers opleiding, sociaal werk en medisch laborant. College gelden zijn hoog en als je alles bij elkaar rekent met boeken, reisgeld en andere benodigdheden hebben de 5 kandidaten samen zo'n € 10.000,- nodig. Maar de lezers van deze Nieuwsbrief doneren regelmatig

waarmee we deze jongeren verder kunnen helpen. Heel hartelijk dank.

Bos

Vorig jaar hebben we op de plek waar ons afvalwater naar toe gaat een aantal buizen in de grond gelegd die dit water opnemen en door kleine gaatjes weer afgeven. Tussen die buizen hebben we boompjes gepland. Die deden het allemaal erg goed en gedijden voorspoedig. Tijdens de laatste storm is de hoogste boom omgewaaid. De kinderen kwamen direct op het idee om nieuwe boompjes te planten zodat we in die hoek van de compound wat meer groen krijgen. Tijdens een morgenpauze werden 20 boompjes met veel zorg gepland. Nu is het opnieuw de kunst om ze in leven te houden. Het weer is ons op het moment gunstig gezind want het heeft al een aantal keren flink geregend zodat we niet zelf ieder boompje water moeten geven. De kinderen verzorgen met zijn tweeën een boompje en daar zijn ze erg wat trots op.

Hoog bezoek

We krijgen veel aanloop van bezoekers in ons centrum. Ze komen overal vandaan en hebben op de een of andere manier informatie gekregen over Nadirkonyen.

In februari kregen we de Nuntius in gezelschap van onze bisschop op bezoek. De Nuntius, een Fransman, is nog maar kort de vertegenwoordiger van de Paus in Kenya. Hij was uitgenodigd door onze bisschop om het Bisdom Lodwar te bezoeken dat heel het Turkana District bestrijkt. Ondanks zijn kort verblijf vond hij tijd om Nadirkonyen te bezoeken en de kinderen een hart onder de riem te steken.

Enkele medewerkers van de Nederlandse Ambassade kwamen een kijkje nemen tevens mensen van de Nederlandse Katholieke Sportfederatie en enkele andere stichtingen. Ze vragen allemaal de nodige aandacht op, maar het is goed om ons werk voor de straatkinderen te promoten. Deze NKS mensen merkten al snel dat de kinderen goede voetbal kenners zijn en heel wat Nederlandse internationals kennen. Ze zullen een aantal posters van Nederlandse spelers met iemand meegeven voor de kinderen. Van de **British American Tobacco** industry kwam een grote delegatie ons verrassen met 50 zakken maïsmeel die we voor de komende vakantie goed kunnen gebruiken. We verwachten zo'n 160 kinderen deze vakantie. Iedere morgen maken we voor de hele groep een bord pap die ze in de pauze van 10 uur

verorberen. Dat doen we in 2 groepen om de eetzaal niet overvol te hebben. Eerst de meisjes en daarna de jongens. In Kenya is in de krant veel aandacht geweest voor de hongersnood in het noorden van het land. Er is door veel bedrijven voedsel gedoneerd om iedereen zoveel mogelijk te helpen. De BAT is een van die bedrijven. De minister voor Special Programs is een Turkana en heeft zijn gebied niet vergeten om zijn mensen te helpen want dit ministerie heeft de zorg voor voedselhulp. De Coordinator van de BAT is een goede vriend van de minister. Vandaar.

John Ekal

John is een klein jongetje die we schatten op zo'n 4 jaar. Maar in werkelijkheid is hij al 6 geweest. Hij is hyperactief, meer een ADHD kind. Zijn moeder is psychisch gestoord en was door iemand meegenomen naar Kalokol, een plaatsje aan het Turkana meer, om vis schoon te maken. Op een dag is zij verkracht en de kleine John was het resultaat van deze actie. Al spoedig werd de visvangst minder en de moeder werd met de kleine John aan haar lot overgelaten. Ze zwierf in Kalokol rond met John in haar kielzog. John leerde alle mogelijke overlevingstechnieken maar heeft geen enkele vorm van discipline. Hij doet bv zijn behoefte overal. Ondanks dat hij al 6 is geeft zijn moeder hem nog steeds de borst, maar deze informatie kregen we pas later toen John al in het centrum was. John werd naar ons centrum gebracht door iemand van de parochie Kalokol dat zo'n 60 km van Lodwar ligt. Jammer is dat we niet voldoende informatie kregen over de achtergrond van dit jongetje. In het centrum dreef hij iedereen crazy. Hij was nog helemaal niet toe aan onderwijs dus hij was in de klas een enorm storend element en kon zich niet langer concentreren dan 2 minuten. Hij zat het liefst in de keuken waar wat te halen was, want eten kon hij aldoor. In een mum van tijd zat zijn T-shirt en broekje onder de troep. Spoedig werd hij ziek en een bevriende dokter adviseerde ons om de jongen weer naar de moeder te brengen. We denken dat dit kereltje wel een straatjongetje zal blijven.

Hartelijke groet,
Hans Wennekes

Fortis Bank
Bankrekeningnummer; 23 16 87 338
Congregatie v.d. Fraters van Utrecht te De Bilt
Street Children Programme
Betalingsskenmerk; 1544 Lodwar